

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **CC INTERNET s.r.o.**, IČO: 28721021,
sídlem Kaprova 42, 110 00 Praha 1,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6,

proti
žalovanému: **Magistrát města Chomutov**,
sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě podala prostřednictvím svého právního zástupce žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného Magistrátu města Chomutov, kterou se domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MMCH/48561/1365/2018/ODaSČ/PW ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku. Současně se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobkyně uvedla, že žalovaný proti ní zahájil přestupkové řízení doručením příkazu ze dne 14. 9. 2018, zn. MMCH/94321/1365-P/2018/ODaSČ/PW, proti němuž podala Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odpor. Konstatovala, že součástí podání odporu nebyla plná moc, a proto ji žalovaný výzvou ze dne 26. 9. 2018 vyzval k doplnění plné moci, k čemuž stanovil pětidenní lhůtu. Výzva byla zástupci žalobkyně doručena dne 26. 9. 2018, pátým dnem lhůty tak bylo 1. 10. 2018. Právě dne 1. 10. 2018 doplnil zástupce žalobkyně podepsanou plnou moc. Žalovaný však dále v řízení nepokračoval, nenařídil ústní jednání, nečinil žádné úkony, ani nevydal rozhodnutí. Zdůraznila, že žalovaný do dnešního dne rozhodnutí nevydal, ač lhůta pro vydání rozhodnutí již uplynula. Poukázala na to, že se obrátila s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti k nadřízenému žalovaného, Krajský úřad Ústeckého kraje však žádné opatření proti nečinnosti neuplatnil, žádost ani nezamítl, toliko usnesením postoupil žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovanému, který však dále nijak nereagoval.

3. Závěrem žalobkyně nesouhlasila se zveřejněním rozhodnutí v její věci na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu v neanonymizované podobě.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí, neboť ji shledává nedůvodnou. K věci žalovaný uvedl, že dne 14. 9. 2018 skutečně vydal a doručil příkaz o uložení pokuty ve věci přestupku, vůči kterému dne 24. 9. 2018 obdržel odpor podaný společností ODVOZ VOZU s.r.o., který nebyl nikým podepsán. Dne 26. 9. 2018 žalovaný vyzval společnost ODVOZ VOZU s.r.o. k odstranění nedostatku odporu spočívající v absenci podpisu a dále vyzval danou společnost k doložení plné moci k zastupování žalobkyně. Poznamenal, že dne 1. 10. 2018 obdržel od dané společnosti datovou zprávu 2 písemnosti – jeden odpor proti příkazu bez podpisu a druhý odpor proti příkazu podepsaný panem P., jednatelem žalobkyně. Zdůraznil, že v rozporu se žalobním tvrzením nebyla přílohou podepsaná plná moc. Tuto skutečnost žalovaný s ohledem na žalobní tvrzení znovu prověřil, a i po prošetření všech podání z 1. 10. 2018 nebyla žádná plná moc dohledána. Žalovaný uvedl, že by akceptoval i nepodepsaný odpor podaný prostřednictvím datové schránky žalobkyně, není však možné akceptovat odpor podaný prostřednictvím datové schránky jiné právnické osoby bez doložení plné moci k zastupování v řízení. Poznamenal, že nad rámec svých povinností vyzval přímo žalobkyni, aby doložila plnou moc, kterou zmocnila společnost ODVOZ VOZU s.r.o. k zastupování v řízení, neboť komunikace se společností ODVOZ VOZU s.r.o. nikdy nevedla k odstranění nedostatku podání. Vzhledem k tomu, že plná moc nebyla doložena ani po výzvě žalobkyni, rozhodl žalovaný o tom, že odpor proti příkazu je nepřípustný a vydaný příkaz se stává pravomocným a vykonatelným, o čemž provedl dne 15. 10. 2018 záznam do spisu.
5. Žalovaný podotkl, že společnost ODVOZ VOZU s.r.o. je správním orgánem i soudům známá z celé řady projednávaných případů, zejména pro její obstrukční taktiky v rámci řízení o deliktech provozovatele vozidla, což platí i pro právního zástupce žalobkyně. Zdůraznil, že není nečinný, jak je mu vytýkáno v žalobě. Naopak právě ze strany žalobkyně, resp. jejího pochybného zástupce společnosti ODVOZ VOZU s.r.o., docházelo k obstrukcím mající pravděpodobně za cíl zatížit žalovaného nedostatečnými podáními a doufat v pochybení žalovaného. Poznamenal, že věc dospěla až k podání žaloby proti nečinnosti žalovaného, který nijak nepochybil, s cílem zajistit si prospěch na nákladech za zastupování u soudu, ačkoliv byl přestupek nepochybně spáchán a mohl být jednoduše vyřešen tak, že by žalobkyně, která nikdy v průběhu řízení nerozporovala skutečnost, že byl přestupek spáchán, uhradila určenou částku včas, případně zaplatila pokutu. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť účastníci nesdělili soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Soud připomíná, že žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
8. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen těch rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání takových rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. Dále je třeba mít na paměti, že v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.
9. V této souvislosti soud podotýká, že v daném případě neshledal, že by žalobkyně nebyla aktivně legitimována k podání žaloby, a to s ohledem na skutkové a právní okolnosti případu. Rovněž tak soud neshledal naplnění podmínek, aby předmětnou žalobu z jiných důvodů odmítl, popř. řízení o ní zastavil. V daném případě žalobkyně bezvýsledně vyčerpala prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť dne 11. 9. 2019 podala žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, které nebylo vyhověno.
10. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalovaný příkazem ze dne 14. 9. 2018, sp. zn. MMCH/94321/1365-p(2018/ODaSČ/PW, uznal žalobkyni vinnou přestupkem podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustila tím, že jako provozovatelka vozidla tovární značky Chevrolet, registrační značky „X“, nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť dne 12. 4. 2018 ve 12:20 hodin v Chomutově v ulici Příční u č. p. „X“ bylo uvedené motorové vozidlo zaparkováno tak, že blíže neustanovený Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

řidič nerespektoval dopravní značení č. IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“ vymezujícím parkování vozidel na vyznačených parkovacích místech po úhradě parkovného na jiných místech mimo parkoviště dopravním značení B 29 „Zákaz stání“, čímž došlo k porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a ke spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, čímž žalobkyně porušila § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, za což jí byla dle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu pokuta ve výši 1 500 Kč.

11. Výše uvedený příkaz byl do datové schránky žalobkyně doručen dne 14. 9. 2018. Dne 24. 9. 2018 byl žalovanému z datové schránky společnosti ODVOZ VOZU s.r.o. doručen nepodepsaný blanketní odpor, který je vytištěn na hlavičkovém papíře dané společnosti, odpor je formulován tak, že jej podává přímo žalobkyně.
12. Žalovaný výzvou k odstranění nedostatku ze dne 26. 9. 2018 vyzval společnost ODVOZ VOZU s.r.o. k tomu, aby ve lhůtě 5 dnů podaný odpor doplnila podpisem a razítkem zastupované společnosti a doložila plnou moc k zastupování žalobkyně. Dne 1. 10. 2018 byly z datové schránky společnosti ODVOZ VOZU s.r.o. žalovanému doručeny dva obsahově totožné odpory proti příkazu žalovaného ze dne 14. 9. 2018, přičemž jeden byl podepsán jednatelem žalobkyně M. P., druhý žádný podpis neobsahoval. Žalovaný dále vyzval žalobkyni výzvou ze dne 3. 10. 2018, aby ve lhůtě 5 dnů doložila plnou moc opravňující společnost ODVOZ VOZU s.r.o. k zastupování žalobkyně. Ve správním spisu je pak založen úřední záznam ze dne 15. 10. 2018, podle něhož se vzhledem k tomu, že odpor společnost ODVOZ VOZU s.r.o. je nepřipustný, se stal vydaný příkaz pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Správní spis dále obsahuje žádost žalobkyně o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 10. 9. 2019, kterou žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce podala ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, který ji usnesením ze dne 16. 9. 2019 postoupil žalovanému jako věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

13. Soud v první řadě konstatuje, že není pravdivé tvrzení žalobkyně v žalobě, že žalovanému její tehdejší zástupce doručil plnou moc, která by jej opravňovala k zastupování žalobkyně. Ve správním spisu totiž žádná plná moc, kterou by žalobkyně zmocnila danou společnost k jejímu zastupování v předmětném správním řízení, nebo k podání odporu, není obsažena. V tomto ohledu tedy nemůže být žaloba úspěšná. Soud podotýká, že žalobkyni prostřednictvím jejího právního zástupce vyzval k tomu, aby své tvrzení, že žalovanému byla dne 1. 10. 2018 doručena plná moc opravňující společnost ODVOZ VOZU s.r.o. k zastupování žalobkyně v daném správním řízení, doložila. Na tuto výzvu však žalobkyně nijak nereagovala a své tvrzení, které nemá oporu ve správním spisu, neprokázala.
14. Je však třeba zdůraznit, že dne 24. 9. 2018 doručila společnost ODVOZ VOZU s.r.o. prostřednictvím její datové schránky odpor proti vydanému příkazu. V tomto nedatovaném a neodůvodněném odporu je uvedeno, že odpor podává žalobkyně, která je označena všemi zákonem vyžadovanými údaji. V textové části odporu není zmínka o tom, že by žalobkyně byla zastoupena společností ODVOZ VOZU s.r.o. Soud akcentuje skutečnost, že žalovaný výzvou ze dne 26. 9. 2018 vyzval společnost ODVOZ VOZU s.r.o. k tomu, aby byl odpor doplněn o „podpis a razítko zastupované firmy“ a o doložení plné moci k zastupování žalobkyně. Na tuto výzvu, která byla doručena do datové Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

schránky společnosti ODVOZ VOZU s.r.o., tato společnost reagovala tím, že dne 1. 10. 2018 doručila ve formě naskenované černobílé kopie obsahově totožný odpor, který byl žalovanému doručen již 24. 9. 2018, přičemž v tomto případě již obsahoval podpis jednatele žalobkyně.

15. Pro posouzení, zda lze odpor podaný prostřednictvím datové schránky společnosti ODVOZ VOZU s.r.o., která neprokázala oprávnění k zastupování žalobkyně v daném správním řízení, je stěžejní „charakter“ podání obsahujícího odpor proti příkazu, které bylo žalovanému doručeno z datové schránky společnosti ODVOZ VOZU s.r.o., přičemž vlastní podání není opatřeno žádným uznávaným elektronickým podpisem, v textu je pouze uvedeno označení žalobkyně. Z obsahu tohoto podání dále vyplývá, že je zjevně učiněn na hlavičkovém papíru společnosti ODVOZ VOZU s.r.o., neboť její název je uveden v zápatí dokumentu, přičemž v hlavičce a na pozadí dokumentu je uveden nápis ODVOZ VOZIDLA.
16. Soud poukazuje na závěry Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozsudku ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 22/2018-30, které jsou pro posouzení této věci příléhavé. Nejvyšší správní soud uvedl, že *„při použití určité formy komunikace mezi podatelem a orgánem veřejné moci (zde magistrátem) je nutné pro posouzení náležitostí takové formy a pro zvážení následků takového podání aplikovat případný speciální právní předpis upravující takovou formu komunikace, následně podpůrně (s ohledem na pravidlo lex specialis derogat legi generali) obecnou právní úpravu obsaženou v obecném procesním předpise (zde ve správním řádu) stran činění podání účastníkem řízení. Určení, komu je takové podání přiřitatelné, resp. kdo je vůči orgánu veřejné moci učinil, má totiž přednost před případnými navazujícími kroky v podobě výzvy k doložení plné moci, pokud je na základě předchozího kroku dospěno k závěru, že podání je nutné přičíst jinému subjektu než tomu, koho se věc po obsahové stránce na první pohled týká (tj. že se jedná o potenciálního zástupce).*
17. *V projednávané věci takovým speciálním právním předpisem je zákon o elektronických úkonech. Podle § 18 odst. 1 zákona o elektronických úkonech fyzická osoba, podnikající fyzická osoba a právnická osoba může provádět úkon vůči orgánu veřejné moci, má-li zpřístupněnu svou datovou schránku a umožňuje-li to povaha tohoto úkonu, prostřednictvím datové schránky. Podle § 18 odst. 2 téhož zákona úkon učiněný osobou uvedenou v § 8 odst. 1 až 4 nebo pověřenou osobou, pokud k tomu byla pověřena, prostřednictvím datové schránky má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, ledaže jiný právní předpis nebo vnitřní předpis požaduje společný úkon více z uvedených osob.*
18. *Podpůrně však stále platí právní úprava obsažená v § 37 odst. 2 správního řádu, podle kterého z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnická osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

19. Soud k citovanému ustanovení zákona o elektronických úkonech uvádí, že zákonná fikce podpisu, který musí obsahovat každé podání ve smyslu § 37 odst. 2 správního řádu, platí pouze pro podání činěné majitelem datové schránky, nikoliv však pro případ, je-li prostřednictvím datové schránky zasláno podání osoby odlišné od majitele datové schránky (v takovém případě by podpis majitele datové schránky postrádal jakýkoliv smysl). Nastane-li druhý zmíněný případ, musí být takové podání elektronicky podepsáno, resp. musí přistoupit další okolnosti k doložení toho, že takové podání je učiněno jménem subjektu odlišného od majitele datové schránky, aby mělo příslušné právní účinky ve prospěch této třetí osoby. Jak totiž obecně plyne z § 37 odst. 2 správního řádu, každé podání musí být podepsáno, a to bez ohledu na to, zda se jedná o podání učiněné v listinné nebo v elektronické podobě. Podpis není vyžadován pouze za situace, kdy se jedná o podání činěné majitelem datové schránky, neboť v takovém případě platí fikce podpisu jménem majitele datové schránky dle ustanovení § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech [...]
20. Nejvyšší správní soud dále zvažoval, komu tedy toto (s ohledem na výše uvedené) procesně vadné podání mělo být přičteno s ohledem na probíhající správní řízení. Dospěl přitom k závěru, že toto podání mělo být přičteno společnosti ODVOZ VOZU, s níž žalovaný následně správně jednal, i když tomuto podání nesvědčila fikce podpisu dle zákona o elektronických úkonech. Za určující totiž Nejvyšší správní soud považuje to, že dotyčná zpráva obsahující odvolání byla zaslána z datové schránky této společnosti, která má v souladu se zákonem o elektronických úkonech za povinnost řádně tuto datovou schránku využívat a zabránit zneužívání datové schránky, resp. přístupových údajů do datové schránky dle ustanovení § 9 odst. 2 tohoto zákona. Jinými slovy pokud má někdo zřízení datovou schránku, nese příslušnou odpovědnost za to, jaké podání je z takové datové schránky vůči orgánu veřejné moci učiněno. Proto správní orgány musely vést řízení o takovém podání ve vztahu ke společnosti ODVOZ VOZU, neboť na rozdíl od právní úpravy regulující civilní řízení a příslušných závěrů Nejvyššího soudu obsažených ve stanovisku Nejvyššího soudu z 5. 1. 2017, sp. zn. Pls. 1/2015, správní řád nestanoví, že k takto „vadnému podání“ (které nedisponuje příslušným podpisem, jelikož bylo zasláno z „cizí datové schránky“) se nepřiblíží. Nejvyšší správní soud proto souhlasí s tím, že řízení o takovémto odvolání bylo následně žalovaným zamítnuto z důvodu, že bylo podáno někým zjevně neoprávněným – osobou, která nebyla účastníkem řízení, ani nebyla zástupcem takového účastníka řízení, neboť nebyla doložena příslušná plná moc ve prospěch společnosti.“
21. Aplikuje-li zdejší soud výše předestřené závěry Nejvyššího správního soudu na nyní posuzovanou věc, dospívá k závěru, že odpor proti příkazu žalovaného podaný z datové schránky společnosti ODVOZ VOZU s.r.o. musí být přičteno právě této společnosti. Za rozhodující totiž považuje zdejší soud to, že datová zpráva obsahující odpor proti příkazu jak ze dne 24. 9. 2018, tak ze dne 1. 10. 2018, která ani v jednom případě neobsahovala elektronický podpis žalobkyně, byla zaslána z datové schránky společnosti ODVOZ VOZU s.r.o. Soud podotýká, že společnost ODVOZ VOZU s.r.o. měla a má odpovědnost za to, jaké podání je z její datové schránky vůči orgánu veřejné moci učiněno.
22. Za takové situace postupoval žalovaný zcela správně, jestliže vyzval společnost ODVOZ VOZU s.r.o. k doložení plné moci, která by ji opravňovala k jednání za žalobkyni, neboť příkaz žalovaného ze dne 14. 9. 2018, zn. MMCH/94321/1365-P/2018/ODASČ/PW, ukládal povinnost žalobkyni, nikoli společnosti ODVOZ VOZU s.r.o. Podle § 150 odst. 3 věty první a druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jen „správní řád“) totiž může proti příkazu ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor.

23. Soud dále zdůrazňuje, že společností ODVOZ VOZU s.r.o. nebyla na základě výzvy žalovaného ze dne 26. 9. 2018 k doložení plné moci opravňující uvedenou společnost k zastupování žalobkyně, ani žalobkyní na základě výzvy žalovaného ze dne 3. 10. 2018 k doložení plné moci opravňující společnost ODVOZ VOZU s.r.o. k zastupování žalobkyně, plná moc žalovanému doložena. Za takové situace žalovaný správně vyhodnotil odpor, který bylo nutné přičíst společnosti ODVOZ VOZU s.r.o., jako nepřipustný, neboť odpor proti příkazu podaný z datové schránky uvedené společností byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou, protože daná společnost nebyla účastníkem předmětného správního řízení. To mělo za následek, že příkaz žalovaného ze dne 14. 9. 2018, zn. MMCH/94321/1365-P/2018/ODASČ/PW, proti němuž nebyl žalobkyní podán odpor, se ve smyslu § 150 odst. 3 věty sedmé správního řádu stal pravomocným a vykonatelným. Soud pak uzavírá, že žalovaný nepochybil, pokud shledal výše specifikovaný příkaz pravomocným. Z toho zároveň plyne, že žalovaný nebyl povinen pokračovat v řízení, nařídít ústní jednání či vydat další rozhodnutí ve věci, jak se mylně domnívá žalobkyně. Soud tak shrnuje, že žalovaný nebyl povinen poté, co jím vydaný příkaz ze dne 14. 9. 2018, zn. MMCH/94321/1365-P/2018/ODASČ/PW, nabyl právní moci, vydat žádné rozhodnutí ve věci samé. Žaloba tak nemůže být úspěšná, neboť žalovaný nebyl v daném řízení nečinný.
24. Otázka zveřejňování a anonymizace osobních údajů žalobkyně a jejího právního zástupce nijak nesouvisí s hodnocením projednávané věci, a proto se jí soud nikterak nezabýval.
25. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.
26. Současně v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, ani jejich náhradu nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 16. června 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)